

IVAR HESSE
 M.H. p. 31. 1994

105606

Politisk tabuemne

I et diskusjonsinnslag i Kveldsaktuelt kom man frem til at innvandreneres norskkunnskaper er utilstrekkelige, og at tiltak må treffes for å bedre dem. Departementets representant pekte på at tilegnelsen av norsk var den enkelte innvandrers ansvar. Et fremskritt. Ikke alt kan ordnes med bevilgninger og direktiver fra staten. Diskusjonen konsentrerte seg særlig om det bedrovelige faktum at mange innvandrere ikke kan fylle ut et elementært skjema.

Et spesielt tabuområde ble ikke berørt, nemlig at man kan bli norsk statsborger uten krav til å kunne norsk. Man får stemmerett til kommune- og fylkestingsvalg uten å kunne norsk, uten å kunne lese en norsk avis eller et valgprogram, ikke engang teksten på stemmeseddelen! Stemmegiveren må ha hjelp i stemmeavlukket!

Kommunaldepartementet innskjerpet i rundskriv H-21/79 pkt. 15 følgende: «I avlukket skal velgeren være usett av alle. Departementet må innskjerpe denne bestemmelsen, da det av og til viser seg at den ikke blir fulgt i samsvar med lovens forutsetninger.»

Så vidt undertegnede kjenner til, er det bare for blinde at man lovhjemlet har godtatt at stemmegiveren følges inn i og veiledes i stemmeavlukket. Det er iflg. valgloven av 1985 §40, om at den som «på grunn av legemlige mangler eller andre årsaker ikke kan avgi stemme» etter forutsetningene, «kan få nødvendig hjelp av en person som han selv utpeker blant dem som er til stede i valglokalet...»

Det har sikkert aldri vært lovens mening at stemmegiver med manglende norskkunnskaper skal kunne avgi stemme etter reglene for funksjonshemmede.

ANTON OLSTAD, Hamar